

Yargıtay CGK E.2025/700 K.2026/295 (13.05.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2025/700 E. , 2026/295 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 6. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ağır Ceza

SAYISI : 188-333

I. HUKUKİ SÜREÇ

Sanığın nitelikli yağma suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 149/1-d-h, 150/2, 53, 58... maddeleri uyarınca iki kez 6 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, cezasının ikinci kez mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ve mahsuba ilişkin Antalya 6. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 14.08.2024 tarihli ve 178-282 sayılı hükümlerin, sanık ve müdafii tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Antalya Bölge Adliye Mahkemesi 8. Ceza Dairesince 29.11.2024 tarih ve 3581-2899 sayı ile istinaf başvurularının esastan reddine, bu kararın da sanık ve müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 6. Ceza Dairesince 13.03.2025 tarih ve 510-2978 sayı ile; "1- Sanığın uyuşturucu almak amacıyla, ilk olarak aynı evde yaşayan babası ...'den tehditle para istediği, babasının vermemesi üzerine kısa bir zaman sonra tekrar gelerek aynı evde yaşayan annesi ..., ablası ...'dan tehditle para istemesi üzerine 600 TL verdikleri anlaşılmakla, sanığın tek bir alacağı almak için özgülediği iradesinde üç katılan bulunsa da kastın özgülenmesi nedeniyle tek bir yağma suçu oluşacağı gözetilmeden iki ayrı yağma suçundan cezalandırma yoluna gidilmesi,

2- Sanık hakkında şartları oluşmamasına rağmen 5237 sayılı Yasa'nın 150/2. maddesinde yer alan değer azlığı hükümlerinin uygulanması," isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmiştir.

Antalya 6. Ağır Ceza Mahkemesi 23.05.2025 tarih ve 188-333 sayı ile bozmaya direnerek önceki hükümler gibi sanığın nitelikli yağma suçundan mahkûmiyetine karar vermiştir.

Direnme kararına konu bu hükümlerin de sanık ve müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 02.12.2025 tarihli ve 137165 sayılı "bozma" istemli tebliğnamesiyle dosya 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca karara direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 6. Ceza Dairesince 18.12.2025 tarih ve 6589-11552 sayı ile direnme kararının, değer azlığına ilişkin kısmının yerinde görülmesine rağmen eylemlerin iki farklı yağma suçunu oluşturduğuna ilişkin kısmının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONUSU

Özel Daire ile İlk Derece Mahkemesi arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eyleminin tek yağma suçu kapsamında değerlendirilip değerlendirilemeyeceğinin belirlenmesine ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Sanığın, olay günü saat 21.00 sıralarında evde katılanlar annesi ..., babası ... ve ablası ... bulunduğu sırada ilk olarak babasından para istediği, katılan ...'in para vermemesi üzerine "Sizi öldüreceğim, hepinizi yakarım, bu evi yıkarım, bana yaptığınız her şeyin hesabını soracağım!" şeklinde katılanları tehdit ettiği, bunun üzerine katılan ...'in sanığı dışarı çıkardığı, katılan ...'in işe gitmesinden sonra sanığın saat 23.00 sıralarında tekrar eve gelerek bu kez evde bulunan annesi ve ablasından para istediği, annesi ve ablasının yaklaşık 600 TL'yi sanığa verdikleri kabul edilerek İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında iki kez nitelikli yağma suçundan mahkûmiyet hükmü kurulduğu anlaşılmaktadır.

IV. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuna İlişkin Açıklamalar

TCK'nın 148. maddesinde düzenlenen yağma suçunun oluşması için; bir başkasının, kendisinin veya yakınının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden ya da malvarlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından bahisle tehdit edilerek veya cebir kullanılarak, bir malı teslim veya malın alınmasına karşı koymamaya mecbur kılınması gerekir.

TCK'nın Onuncu Bölüm'ünde "Malvarlığına Karşı Suçlar" kısmında düzenlenen yağma suçu tehdit veya cebir ile hırsızlık suçlarından oluşan mürekkep bir bileşik suçtur (CGK'nın 01.03.2016 tarihli ve 263-107 sayılı kararı). Malvarlığına karşı işlendiğinde ve hukuken mülkiyet/zilyetlik hakkını koruduğunda kuşku bulunmayan yağma suçunun, bununla birlikte kendisini oluşturan diğer suçların korudukları kişi hürriyeti ve vücut dokunulmazlığı gibi değerleri de koruduğu açıktır.

Yağma suçu malın teslim edilmesi veya alınması ile tamamlanmaktadır. Malın teslim edilmesi veya alınması ise suçun konusunu oluşturan mal üzerinde mağdurun zilyetliğine son verilmesini, mağdurun bu eşya üzerinde zilyetlikten doğan tasarruf haklarını kullanmasının olanaksız hâle gelmesini ifade etmektedir (CGK'nın 03.12.2025 tarihli ve 248-557 sayılı kararı). Başka bir anlatımla, cebir veya tehdidin etkisiyle mal teslim edildiğinde veya alındığında suç tamamlanmış sayılacaktır.

Cebir veya tehdidin etkisiyle mağdurun malı teslim etmesi veya alınmasına karşı koyamaması hâlinde mülkiyet/zilyetlik hakkından bağımsız olarak mağdurun kişi hürriyeti ve vücut dokunulmazlığı hakkının ihlali, yani bileşen/araç suç tamamlanmış olacaktır. Yağma suçu araç hareketler (bileşen bazı suçlar) bakımından kişiye, amacı bakımından ise zilyetlik ve mülkiyete yönelik bir saldırdır (doktrindeki bir esere atıf).

Aynı suçun birden fazla kişiye karşı tek bir fiille işlenmesi durumunda aynı nev'idan fikri içtimadan bahsedilecektir. Bu hâlde verilecek ceza teselsül hükümlerine göre artırılır (TCK madde 43/2). Fakat aynı normun üçüncü fıkrasına göre yağma suçlarında bu madde hükümleri uygulanamaz.

Yüksek Genel Kurulun 07.02.2012 tarihli ve 332-21 sayılı ile 04.05.2010 tarihli ve 63-102 sayılı kararlarında da benimsendiği üzere; sanığın iradesi baştan itibaren belirli bir miktar parayı veya taşınır malı almaya özgülenmişse bu para veya taşınır malı almak için gerçekleştirdiği fiiller amaçlanan yağma suçuna yönelik olduğundan, sanığın eylemleri mağdur sayısınca değil, yalnızca amaçlanan tek bir yağma suçunu oluşturur. Yeter ki, suç konu para ya da menkul mal da aynı gerçek veya tüzel kişilere ait olsun. Başka bir deyişle aynı ekonomik aidiyet kapsamında değerlendirilebilsin. Suç konusunun ortak bir ekonomik değer olarak değerlendirilmesinin mümkün olduğu durumlarda, zilyetlerden kimilerine aynı ya da farklı zamanlarda icra olunacak cebir veya tehdit eylemlerinin tek yağma suçunu oluşturacağı kabul edilmelidir.

B. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

Sanığın, olay günü saat 21.00 sıralarında evde annesi ..., babası ... ve ablası ... bulunduğu sırada ilk olarak babasından para istediği, katılan ...'in para vermemesi üzerine "Sizi öldüreceğim, hepinizi yakarım, bu evi yıkarım, bana yaptığınız her şeyin hesabını soracağım." şeklinde katılanları tehdit ettiği, bunun üzerine katılan ...'in sanığı dışarı çıkardığı, katılan ...'in işe gitmesinden sonra sanığın saat 23.00 sıralarında tekrar eve gelerek bu kez evde bulunan annesi ve ablasından para istediği, annesi ve ablasının yaklaşık 600 TL'yi sanığa verdikleri olayda; sanığın iradesinin baştan itibaren uyuşturucu madde satın alabilmek için belirli bir miktar para teminine yönelik olduğu ve aynı evde yaşayıp ortak ekonomik değerlere sahip olan aile bireylerinden bu parayı temin edebilmek amacıyla gerçekleştirdiği tehdit fiillerinin tek bir yağma suçunu oluşturduğu anlaşılmakla, sanığın eylemlerinin katılan sayısınca değil amaçlanan tek bir yağma suçunu oluşturduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla, İlk Derece Mahkemesinin direnme gerekçesinin isabetli olmadığına ve söz konusu hükümlerin, sanığın eylemlerinin tek bir yağma suçu kapsamında kaldığının gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan beş Ceza Genel Kurulu Üyesi; İlk Derece Mahkemesinin direnme gerekçesinin isabetli olduğu düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Antalya 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 23.05.2025 tarihli ve 188-333 sayılı direnme kararına konu mahkûmiyet hükümlerinin gerekçesinin İSABETLİ OLMADIĞINA, söz konusu hükümlerin, sanığın eylemlerinin tek bir yağma suçu kapsamında kaldığının gözetilmemesi isabetsizliğinden BOZULMASINA,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 13.05.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.